

เอกสารประกอบการเรียน

หัวข้อ

อักษรรัสเซียบ

А а	Б б	В в	Г г	Д д	Е е	Ё ё	Ж ж	З з
И и	Й й	К к	Л л	М м	Н н	О о	П п	Р р
С с	Т т	У у	Ф ф	Х х	Ц ц	Ч ч	Ш ш	Щ щ
Ъ ъ	Ы ы	Ь ь	Э э	Ю ю	Я я			

 youtube.com/@russianwithjibby
 facebook.com/russianwithjibby
 russianwithjibby@gmail.com

อักษรรัสเซีย

อักษรรัสเซีย เป็นระบบอักษรที่ใช้เขียนภาษารัสเซีย โดยประกอบด้วย ตัวอักษรทั้งหมด 33 ตัว ในรูปแบบปัจจุบันนี้ อักษรรัสเซียได้รับการใช้งานอย่างเป็นทางการมาตั้งแต่ การปฏิรูประบบการสะกดคำในปี ค.ศ. 1918 อักษรรัสเซียสะท้อนถึง ระบบเสียง (Phonemic System) และ โครงสร้างเสียง (Sound Composition) ของคำในภาษารัสเซีย นั้นหมายความว่าตัวอักษรแต่ละตัวจะสัมพันธ์กับเสียงพูดจริงในคำภาษารัสเซีย

ในภาษารัสเซีย ตัวอักษรหลายตัวอยู่ใน รูปแบบลายมือเขียน (Handwriting Form) จะมีรูปร่างแตกต่างจาก รูปแบบตัวพิมพ์ (Printed Form) ตัวอักษรทั้งหมด ยกเว้น สัญลักษณ์กำกับเสียงหนัก “ѣ” สระ “ѧ” และสัญลักษณ์กำกับเสียงเบา “ѧ” จะอยู่ สองรูปแบบ ได้แก่ ตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็ก

ในรูปแบบการพิมพ์ ตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กของตัวอักษรรัสเซียส่วนใหญ่ จะมีลักษณะเหมือนกัน ต่างกันเพียงขนาดเท่านั้น เช่น “Г” — “г”, “О” — “о”, “У” — “у”

อย่างไรก็ตาม ในรูปแบบลายมือเขียน (Cursive Handwriting Form) ตัวอักษรทั้งสองรูปแบบอาจมีรูปร่างแตกต่างกันมาก และบางตัวอาจมีลักษณะเฉพาะที่ต้องจดจำเป็นพิเศษ

А а <i>А а</i> (а)	Б б <i>Б б</i> (ба)	В в <i>В в</i> (ва)	Г г <i>Г г</i> (га)	Д д <i>Д д</i> (да)	Е е <i>Е е</i> (е)	Ё ё <i>Ё ё</i> (ё)	Ж ж <i>Ж ж</i> (жа)	З з <i>З з</i> (за)
И и <i>И и</i> (и)	Й й <i>Й й</i> (и краткое)	К к <i>К к</i> (ка)	Л л <i>Л л</i> (эль)	М м <i>М м</i> (эм)	Н н <i>Н н</i> (эн)	О о <i>О о</i> (о)	П п <i>П п</i> (па)	Р р <i>Р р</i> (эр)
С с <i>С с</i> (эс)	Т т <i>Т т</i> (тэ)	У у <i>У у</i> (у)	Ф ф <i>Ф ф</i> (эф)	Х х <i>Х х</i> (ха)	Ц ц <i>Ц ц</i> (цэ)	Ч ч <i>Ч ч</i> (че)	Ш ш <i>Ш ш</i> (ша)	Щ щ <i>Щ щ</i> (ща)
Ъ ъ <i>Ъ ъ</i> (твёрдый знак)	Ы ы <i>Ы ы</i> (ы)	Ь ь <i>Ь ь</i> (мягкий знак)	Э э <i>Э э</i> (э)	Ю ю <i>Ю ю</i> (ю)	Я я <i>Я я</i> (я)			

สระ

พยัญชนะ

พยัญชนะ
เสียงโฆชะ

พยัญชนะ
เสียงโฆชะ

ѣ - สัญลักษณ์กำกับเสียงหนัก (ใช้สำหรับพยัญชนะ)
ѧ - สัญลักษณ์กำกับเสียงเบา (ใช้สำหรับพยัญชนะ)

อักษรรัสเซีย (Русский алфавит)

ตัวอักษร		รายละเอียด
เป็นสระ		
А а		ออกเสียงได้ทั้ง /อะ/ หรือ /อา/ 1.) หากสระ «а» เป็นคำพยางค์เดียวหรือเป็นพยางค์ที่เน้นเสียงหนัก สระ «а» จะออกเสียง /อา/ เช่นเดิม ตัวอย่าง <u>а́кция</u>, <u>а́вгуст</u>, <u>А́зия</u>, <u>а́дрес</u>, <u>а́збука</u> 2.) หากสระ «а» เป็นพยางค์ที่อยู่ห่างจากพยางค์ที่เน้นเสียง จะถูกกร่อนเสียงเป็นเสียง /อะ/ ตัวอย่าง <u>апельси́н</u>, <u>аге́нт</u>, <u>архи́в</u>, <u>аре́нда</u>, <u>авто́бус</u>
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย	
อา	/อา/	
เป็นพยัญชนะ		
คู่เสียงอโฆะ п	เสียงโฆะ	
Б б		1.) หากพยัญชนะ «б» อยู่ในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียว เสียงพยัญชนะ «б» จะออกเสียงคล้ายเสียงพยัญชนะ /บ/ ในภาษาไทย ตัวอย่าง <u>бага́ж</u>, <u>бе́рег</u>, <u>балко́н</u>, <u>бана́н</u>, <u>бассе́йн</u> 2.) หากพยัญชนะ «б» อยู่ในตำแหน่งตัวสะกดตัวสุดท้ายของคำ เสียงพยัญชนะ «б» จะออกเสียงคล้ายเสียงพยัญชนะ /พ/ ในภาษาไทย ตัวอย่าง <u>хлеб</u>, <u>лоб</u>, <u>способ</u>, <u>зуб</u>, <u>клуб</u>
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย	
แบ	/บ/	
เป็นพยัญชนะ		
คู่เสียงอโฆะ ф	เสียงโฆะ	
В в		1.) หากพยัญชนะ «в» อยู่ในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียว เสียงพยัญชนะ «в» จะออกเสียงคล้ายพยัญชนะ /v/ ในภาษาอังกฤษ ตัวอย่าง <u>ва́за</u>, <u>валю́та</u>, <u>вы́ход</u>, <u>врач</u>, <u>водá</u> 2.) หากพยัญชนะ «в» อยู่ในตำแหน่งตัวสะกดตัวสุดท้ายของคำ เสียงพยัญชนะ «в» จะออกเสียงคล้ายเสียงพยัญชนะ /ฟ/ ในภาษาไทย ตัวอย่าง <u>лев</u>, <u>прили́в</u>, <u>о́тзыв</u>, <u>рука́в</u>, <u>клюв</u>
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย	
แว	/ว/	

เป็นพยัญชนะ		1.) หากพยัญชนะ «Г» อยู่ในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียว เสียงพยัญชนะ «Г» จะออกเสียงคล้ายเสียงพยัญชนะ /g/ ในภาษาอังกฤษ ตัวอย่าง <u>Г</u>лаз, <u>Г</u>олова́, <u>Г</u>ость, <u>Г</u>рамм, <u>Г</u>од 2.) หากพยัญชนะ «Г» อยู่ในตำแหน่งตัวสะกดตัวสุดท้ายของคำ เสียงพยัญชนะ «Г» จะออกเสียงคล้ายเสียงพยัญชนะ /ค/ ในภาษาไทย ตัวอย่าง <u>бег</u>, <u>друГ</u>, <u>снеГ</u>, <u>налог</u>, <u>пирог</u>
คู่เสียงอโฆะ K	เสียงโฆะ	
Г Г		
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย	
แก	/ก/	
เป็นพยัญชนะ		1.) หากพยัญชนะ «Д» อยู่ในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียว เสียงพยัญชนะ «Д» จะออกเสียงคล้ายพยัญชนะ /ด/ ในภาษาไทย แต่ออกเสียงหนักกว่า รูปปากเวลาออกเสียงคล้ายกับกำลังยิ้มกว้าง ตัวอย่าง <u>Д</u>ети, <u>Д</u>ом, <u>Д</u>ыня, <u>Д</u>верь, <u>Д</u>обрó 2.) หากพยัญชนะ «Д» อยู่ในตำแหน่งตัวสะกดตัวสุดท้ายของคำ จะออกเสียงคล้ายเสียงพยัญชนะ /ท/ ในภาษาไทย ตัวอย่าง <u>пруД</u>, <u>лөД</u>, <u>саД</u>, <u>сосөД</u>, <u>обөД</u>
คู่เสียงอโฆะ T	เสียงโฆะ	
Д Д		
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย	
แด	/ด/	
เป็นสระกึ่งพยัญชนะ เนื่องจากการเป็นกรประสม พยัญชนะกับสระ		กล่าวคือ เกิดจากการประสมพยัญชนะ «Й» (и краткое) ซึ่งเทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /ย/ ในภาษาไทยกับสระ «Э» /แเอ/ จึงกลายเป็นสระ «Е» /เย/ ซึ่งเทียบได้สระ - ในภาษาไทย 1.) หากสระ «Е» เป็นคำพยางค์เดียวและสระ «Е» อยู่ในตำแหน่งต้นคำ สระ «Е» จะออกเสียง /เย/ ตัวอย่าง <u>Е</u>сть 2.) หากสระ «Е» อยู่ในตำแหน่งเน้นเสียง สระ «Е» จะออกเสียงเป็นเสียงสระ /เอ/ ตัวอย่าง <u>Э</u>вро, <u>мЭ</u>сяц, <u>лЭ</u>то, салф<u>Э</u>тка, н<u>Э</u>бо 3.) หากสระ «Е» อยู่ในตำแหน่งไม่เน้นเสียง จะออกเสียงเป็นเสียงสระ /อี/ ตัวอย่าง <u>веснА́</u>, <u>едА́</u>, <u>теле</u>фóн, <u>белó</u>к, <u>цветó</u>к
Е е		
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย	
เย	/เย/	

เป็นสระกึ่งพยัญชนะ			
Ë ë		เนื่องจากเป็นการประสมพยัญชนะกับสระ กล่าวคือ เกิดจากการประสมพยัญชนะ «ћ» (и краткое) ซึ่งเทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /ย/ ในภาษาไทยกับประสมกับสระ «o» /โอ/ จึงกลายเป็นสระ «ë» /โย/ หากพบสระ «ë» /โย/ ในตำแหน่งใดก็ตามในคำ จะถือว่าสระ «ë» /โย/ เป็นพยางค์ที่เน้นเสียงหนักเสมอ ตัวอย่าง ёж, ёлка	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย		
โย	/โย/		
เป็นพยัญชนะ			
คูเสียงอโฆะ ш	เสียงโฆะ		
Ж ж		พยัญชนะ «ж» เป็นพยัญชนะที่ในภาษาไทยไม่มีเสียงพยัญชนะนี้ ราชบัณฑิตยสถานจึงเทียบเสียงพยัญชนะ «ж» เป็นเสียงพยัญชนะ /จ/ ในภาษาไทย 1.) หากพยัญชนะ «ж» อยู่ในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียว เสียงพยัญชนะ «ж» จะออกเสียงคล้ายพยัญชนะ /zh/ ในภาษาอังกฤษ ตัวอย่าง жизнь, живёт, желé, желéзо, жарá 2.) หากพยัญชนะ «ж» อยู่ในตำแหน่งตัวสะกดตัวสุดท้ายของคำ จะออกเสียงคล้ายเสียงพยัญชนะ /sh/ ในภาษาอังกฤษ ตัวอย่าง массáж, багáж, муж, нож, пляж	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย		
*แจ	*/จ/		
เป็นพยัญชนะ			
คูเสียงอโฆะ с	เสียงโฆะ		
З з		พยัญชนะ «з» เป็นพยัญชนะที่ในภาษาไทยไม่มีเสียงพยัญชนะนี้ ราชบัณฑิตยสถานจึงเทียบเสียงพยัญชนะ «з» เป็นเสียงพยัญชนะ /ซ/ ในภาษาไทยด้วยเหตุผลอยู่ในฐานเสียงเดียวกัน หากเทียบเสียงพยัญชนะ «з» กับเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ เสียงพยัญชนะ «з» จะเทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /z/ 1.) หากพยัญชนะ «з» อยู่ในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียว เสียงพยัญชนะ «з» จะออกเสียงคล้ายพยัญชนะ /z/ ในภาษาอังกฤษ ตัวอย่าง забóр, замóк, зáвтрак, зáпад, зáпах 2.) หากพยัญชนะ «з» อยู่ในตำแหน่งตัวสะกดตัวสุดท้ายของคำ จะออกเสียงคล้ายเสียงพยัญชนะ /ซ/ ในภาษาไทย ตัวอย่าง груз, аналíз, заkáз, приkáз, расскáз	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย		
*แซ	*/ซ/		

เป็นสระ		ออกเสียงได้ทั้ง /อิ/ หรือ /อี/	
И и		1.) หากสระ «и» เป็นคำพยางค์เดียวหรือเป็นพยางค์ที่เน้นเสียงหนัก สระ «и» จะออกเสียง /อี/ เช่นเดิม <u>ตัวอย่าง</u> и́мя, и́гры, и́глы, и́мпульс, и́мидж	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย	2.) หากสระ «и» เป็นพยางค์ที่อยู่ห่างจากพยางค์ที่เน้นเสียง จะถูกกร่อนเสียงเป็นเสียง /อิ/	
อี	/อิ/	<u>ตัวอย่าง</u> и́мена, и́гра, и́гла, и́дея, и́грушка	
เป็นพยัญชนะ			
Й й		เสียงพยัญชนะ «й» เทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /ย/ ในภาษาไทย	
(и краткое)		ทั้งในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียวหรือตัวสะกดตัวสุดท้ายของคำ	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย	<u>ตัวอย่าง</u> йо́га, йо́гурт, йод, музёй, учёны́й, до́бры́й	
[อี คร้ำทาเหยะ]	/ย/		
เป็นพยัญชนะ			
คู่เสียงโฆชะ г	เสียงโฆชะ		
К к		เสียงพยัญชนะ «к» เทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /ค/ ในภาษาไทยทั้งในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียวหรือตัวสะกดตัวสุดท้ายของคำ เสียงพยัญชนะ «к» ยังคงออกเสียงพยัญชนะ /ค/ เช่นเดิม	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย	<u>ตัวอย่าง</u> ко́рова, ко́фе, кома́р, банк, сок, парк	
คา	/ค/		
เป็นพยัญชนะ			
ไม่มีคู่เสียง	เสียงโฆชะ		
Л л		เสียงพยัญชนะ «л» เทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /ล/ ในภาษาไทย แต่ออกเสียงหนักกว่า ทั้งในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียวหรือตัวสะกดตัวสุดท้ายของคำ เสียงพยัญชนะ «л» ยังคงออกเสียงพยัญชนะ /ล/ เช่นเดิม	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย	<u>ตัวอย่าง</u> лес, ла́мпа, лук, вокза́л, стол, стул	
แอล	/ล/		

เป็นพยัญชนะ		เสียงพยัญชนะ «М» เทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /ม/ ในภาษาไทยทั้งในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียวหรือตัวสะกดตัวสุดท้ายของคำ เสียงพยัญชนะ «М» ยังคงออกเสียงพยัญชนะ /ม/ เช่นเดิม <u>ตัวอย่าง</u> ма́ма , магази́н , ма́нго , ме́сто , шум , дым , фильм
ไม่มีคู่เสียง	เสียงโฆชะ	
М м		
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย	
แอม	/ม/	
เป็นพยัญชนะ		เสียงพยัญชนะ «Н» เทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /น/ ในภาษาไทยทั้งในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียวหรือตัวสะกดตัวสุดท้ายของคำ เสียงพยัญชนะ «Н» ยังคงออกเสียงพยัญชนะ /น/ เช่นเดิม <u>ตัวอย่าง</u> ночь , нос , нау́ка , нача́ло , зако́н , план , слон
ไม่มีคู่เสียง	เสียงโฆชะ	
Н н		
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย	
แอน	/น/	
เป็นสระ		ออกเสียงได้ทั้ง /โอ/ หรือ /อา/ 1.) หากสระ «О» เป็นคำพยางค์เดียวหรือเป็นพยางค์ที่เน้นเสียงหนัก สระ «О» จะออกเสียง /โอ/ เช่นเดิม <u>ตัวอย่าง</u> о́зеро , о́блако , о́стров , о́кна , о́гненный 2.) หากสระ «О» เป็นพยางค์ที่อยู่ห่างจากพยางค์ที่เน้นเสียง จะถูกกร่อนเสียงเป็นเสียง /อา/ <u>ตัวอย่าง</u> озёра , облака́ , острова́ , окно́ , огонь , молоко́
О о		
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย	
โอ	/โอ/	
เป็นพยัญชนะ		เสียงพยัญชนะ «П» เทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /พ/ ในภาษาไทยทั้งในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียวและตำแหน่งตัวสะกดสุดท้ายของคำ <u>ตัวอย่าง</u> паке́т , па́лец , па́па , по́мощь , суп , клип , грипп
คู่เสียงโฆชะ 6	เสียงอโฆชะ	
П п		
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย	
แพ	/พ/	

เป็นพยัญชนะ	
ไม่มีคู่เสียง	เสียงโฆษะ
P p	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียง ในภาษาไทย
แอร์	/ร/
เป็นพยัญชนะ	
คู่เสียงโฆษะ 3	เสียงอโฆษะ
C c	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียง ในภาษาไทย
แอส	/ช/, /ส/
เป็นพยัญชนะ	
คู่เสียงโฆษะ Д	เสียงอโฆษะ
T t	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียง ในภาษาไทย
แท	/ท/
เป็นสระ	
У у	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียง ในภาษาไทย
อุ	/อุ/

เสียงพยัญชนะ «p» เทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /ร/ ในภาษาไทยทั้งในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียวหรือตัวสะกดตัวสุดท้ายของคำ
ตัวอย่าง ра́дуга, рабо́та, река́, ве́тер, са́хар, вебина́р

ราชบัณฑิตยสถานจะถอดเสียงพยัญชนะ «c» เทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /ช/ หรือเสียงพยัญชนะ /ส/ ในภาษาไทย

1.) หากพยัญชนะ «c» อยู่ในตำแหน่งพยัญชนะต้นตัวเดียวและตามด้วยสระเสียงพยัญชนะ «c» จะถูกถอดเสียงเป็นเสียงพยัญชนะ /ช/
ตัวอย่าง соба́ка, сон, се́рвис, се́рдце, со́лнце

2.) หากพยัญชนะ «c» อยู่ในตำแหน่งพยัญชนะที่ตามด้วยพยัญชนะหรือตำแหน่งตัวสะกด เสียงพยัญชนะ «c» จะถูกถอดเสียงเป็นเสียงพยัญชนะ /ส/
ตัวอย่าง сло́во, среда́, стака́н, сестра́, рассве́т, носки́

เสียงพยัญชนะ «t» เทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /ท/ ในภาษาไทยทั้งในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียวและตำแหน่งตัวสะกดสุดท้ายของคำ
ตัวอย่าง такси́, телеви́зор, те́ло, о́пыт, прое́кт, кот

ออกเสียงสระ /อุ/ แบบเดียวกันในภาษาไทย
ตัวอย่าง у́тка, у́лица, ум, успе́х, уда́ча, уро́к, услу́га

เป็นพยัญชนะ	
คู่เสียงโฆมะ B	เสียงอโฆมะ
Ф ф	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย
แอฟ	/ฟ/

เสียงพยัญชนะ «ф» เทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /ฟ/ ในภาษาไทยทั้งในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียวและตำแหน่งตัวสะกดสุดท้ายของคำ

ตัวอย่าง **ф**акт, **ф**онтан, **ф**óрум, голь**ф**, тарí**ф**, шка**ф**

เป็นพยัญชนะ	
ไม่มีคู่เสียง	เสียงอโฆมะ
X x	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย
*คฮา	*/คฮ/

เสียงพยัญชนะ «x» เทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /kh/ ในภาษาอังกฤษ โดยเราจะออกเสียงพยัญชนะ /ค/ เบาและสั้น แล้วตามด้วยเสียง /ฮ/ ทันทีทั้งในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียวหรือตัวสะกดตัวสุดท้ายของคำ เสียงพยัญชนะ «x» ยังคงออกเสียงพยัญชนะ /คฮ/ เช่นเดิม

ตัวอย่าง **х**олод, **х**алат, **х**óстел, **х**алъяль, вóзд**х**, зápа**х**, см**ех**

เป็นพยัญชนะ	
ไม่มีคู่เสียง	เสียงอโฆมะ
Ц ц	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย
*ทช	*/ทช/

เสียงพยัญชนะ «ц» เป็นพยัญชนะที่ในภาษาไทยไม่มีเสียงพยัญชนะนี้ ราชบัณฑิตยสถานจึงเทียบเสียงพยัญชนะ «ц» เป็นเสียงพยัญชนะ /ทช/ โดยออกเสียงพยัญชนะ /ท/ เบาและสั้น แล้วตามด้วยเสียงพยัญชนะ /ช/ ทันที โดยเกิดจากการกักลม ทั้งในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียวหรือตัวสะกดตัวสุดท้ายของคำ เสียงพยัญชนะ «ц» ยังคงออกเสียงพยัญชนะ /ทช/ เช่นเดิม

ตัวอย่าง **ц**вет, **ц**ená, **ц**ентр, конé**ц**, отé**ц**, жилé**ц**

เป็นพยัญชนะ	
ไม่มีคู่เสียง	เสียงอโฆษะ
ч ч	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียง ในภาษาไทย
เช	/ช/

เสียงพยัญชนะ «ч» เทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /ช/ ในภาษาไทยทั้งในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียวและตำแหน่งตัวสะกดสุดท้ายของคำ

ตัวอย่าง чай, часы, часть, врач, мяч, сэндвич

เป็นพยัญชนะ	
คู่เสียงโฆษะ ж	เสียงอโฆษะ
ш ш	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียง ในภาษาไทย
*ชฯ	*/ช/

เสียงพยัญชนะ «ш» เทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /sh/ ในภาษาอังกฤษทั้งในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียวและตำแหน่งตัวสะกดสุดท้ายของคำ

ตัวอย่าง шкóла, шoкoлáд, шóрты, карандаш, малыш

เป็นพยัญชนะ	
ไม่มีคู่เสียง	เสียงอโฆษะ
щ щ	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียง ในภาษาไทย
**ชฯ	**/ช/

เสียงพยัญชนะ «щ» เทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /shch/ ในภาษาอังกฤษทั้งในตำแหน่งพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะตัวเดียวและตำแหน่งตัวสะกดสุดท้ายของคำ

ตัวอย่าง щекá, щётка, щенóк, óвощ, вещь, пóмощь

เป็นสัญลักษณ์กำกับเสียงหนัก			
Ѣ ѣ твёрдый знак		สัญลักษณ์กำกับเสียงหนัก «Ѣ» ไม่มีเสียงในตนเอง โดยสัญลักษณ์กำกับเสียงหนัก «Ѣ» จะอยู่หลังพยัญชนะเสมอซึ่งทำให้พยัญชนะตัวนั้นออกเสียงหนักขึ้น <u>ตัวอย่าง</u> обѢ́кт, обѢ́явление, разѢ́ём, подѢ́езд	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย		
[ทวิโรดิย ชนาค]	ไม่มีเสียง		
เป็นสระ			
Ы ы		ออกเสียงสระ /อือ/ แบบเดียวกันในภาษาไทย <u>ตัวอย่าง</u> зы́бы, мышь, опы́т, вы́бор, кры́ша, ры́нок	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย		
อือ	/อือ/		
เป็นสัญลักษณ์กำกับเสียงเบา			
Ь ь мягкий знак		สัญลักษณ์กำกับเสียงเบา «Ь» ไม่มีเสียงในตนเอง โดยสัญลักษณ์กำกับเสียงเบา «Ь» จะอยู่หลังพยัญชนะเสมอซึ่งทำให้พยัญชนะตัวนั้นออกเสียงเบา <u>ตัวอย่าง</u> листьѢ́я, письѢ́мо, счастьѢ́е, судѢ́ба, кольѢ́цо	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย		
[เมื่อยคี่ ชนาค]	ไม่มีเสียง		

เป็นสระ			
Э э		ออกเสียงสระ /แเอ/ แบบเดียวกันในภาษาไทย ตัวอย่าง <u>э</u> нергия, <u>э</u> мóция, <u>э</u> кзáмен, алó <u>э</u> , <u>э</u> конóмика	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย		
แเอ	/แเอ/		
เป็นสระกึ่งพยัญชนะ			
Ю ю		เนื่องจากการประสมพยัญชนะกับสระ กล่าวคือ เกิดจากการประสมพยัญชนะ «หฺย» (и крáткое) ซึ่งเทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /ย/ ในภาษาไทยกับประสมกับสระ «ย» /อุ/ จึงกลายเป็นสระ «ยู» /ยู/ ตัวอย่าง <u>ю</u> билéй, <u>ю</u> бкa, <u>ю</u> велíр, <u>ю</u> г, <u>ю</u> мор	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย		
ยู	/ยู/		
เป็นสระกึ่งพยัญชนะ			
Я я		เนื่องจากการประสมพยัญชนะกับสระ กล่าวคือ เกิดจากการประสมพยัญชนะ «หฺย» (и крáткое) ซึ่งเทียบได้กับเสียงพยัญชนะ /ย/ ในภาษาไทยกับประสมกับสระ «า» /อา/ จึงกลายเป็นสระ «ยา» /ยา/ 1.) หากสระ «ยา» อยู่ในตำแหน่งเน้นเสียงและเป็นตัวอักษรตัวแรกของคำหรือหลังสระ หรือหลังสัญลักษณ์กำกับเสียงหนักและเสียงเบา «ъ, ь» เสียงสระ «ยา» ยังคงออกเสียงสระ «ยา» เช่นเดิม ตัวอย่าง <u>я</u> блоко, <u>я</u> года, <u>я</u> рко, <u>я</u> хта, <u>я</u> щик, мо <u>я</u> , тво <u>я</u> , семь <u>я</u> , суд <u>я</u> , стaть <u>я</u> , свин <u>я</u> 2.) หากสระ «ยา» อยู่ในตำแหน่งไม่เน้นเสียงและเป็นตัวอักษรตัวแรกของคำ เสียงสระ «ยา» จะเปลี่ยนเป็นเสียงสระ /ยี/ ตัวอย่าง <u>я</u> зы́к, <u>я</u> йцó, <u>я</u> рлýк 3.) หากสระ «ยา» อยู่ในตำแหน่งไม่เน้นเสียง เสียงสระ «ยา» จะเปลี่ยนเป็นเสียงสระ «อิ» /อี/ ตัวอย่าง п <u>я</u> тнáдцaть, дéс <u>я</u> ть, п <u>я</u> тьдес <u>я</u> т 4.) หากสระ «ยา» อยู่ในตำแหน่งเน้นเสียง หรืออยู่หลังพยัญชนะ «ж, ш, ц» เสียงสระ «ยา» จะออกเสียงเป็นเสียงสระ «า» /อา/ ตัวอย่าง пл <u>я</u> ска, Ц <u>я</u> ньлýн	
ชื่อตัวอักษร	การเทียบเสียงในภาษาไทย		
ยา	/ยา/		